Ч. 178 (13.417). Львів, вівторок 11. липня 1933. Tokstowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, ІІ. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Катастрофальні розміри повені.

ВЕЛИЧЕЗНІ СПУСТОШЕННЯ.

Безнастанні дощі спричинили вже вилив усіх рік Східньої Галичини. Ціле Підгіря і східня Лемківщина під водою. Одначе найбільше спустошення нанесла вже повінь на Покуттю, де вода рік Прута, обох Бистриць та менших річок і потоків, допливів Дністра, знищила кількадесять мостів, затопила дороги і тому припинено комунікацію між багатьома селами та містами. Кількасот хат та кільканацять сіл під водою. Населення із загрожених повінню осель виселено. Крім величезних матеріяльних втрат, повінь потягнула жертви в людях. Покищо годі підчислити бодай приблизно матеріяльні втрати населення, навіщеного повінню, бо зливні дощі не перестають далі падати і вода в гірських потоках та ріках все більше зростає. Тому військо на поклик адміністраційної влади рятує населення.

ПОВІНЬ НА ЛЕМКІВЩИНІ.

У східній Лемківщині Сян затопив майже всі долини в березівськім повіті. В Сяноці затопила вода нижче положені доми недалеко Сяну і пірвала зі собою дерев'яних міст 2. п. підгалянських стрільців, який лучив Сянік з Вільківцями. Хвилі Сяну пірвали теж декілька каяків і знищили купальню над Сяном. Комунікація на Сяні поромами припинена. Стан води на Сяні підноситься і сягає до 4.70 м. Вода посувається швидко до Перемишля, де затопила вже передмістя Вовче. Вода Сяну загрожує теж с. Ніжанковичам.

ПІДГІРЯ ПІД ВОДОЮ.

Повінь поширює найбільше спустошення в повітах станиславівськім, жидачівськім і товмацькім, бо вода в Дністрі та його допливах постійно прибуває.

Ріка Стрий у Жидачівщині виступила з берегів і позаливала прибережні поля. В селі Гніздичах деякі хати під водою. Дорога між Журавном і Старим Селом затоплена і комунікація між Жидачевом і Журавном перервана. Старе Село частинно теж під водою. Зате село Межиріче ціле під водою. Переляк ане населення сидить на дахах затоплених хат і жде порятунку. Їхнє положення покищо розпучливе. В Дубрівці затопила вода 17 хат, а потік Рибниця в Надітичах заливає поля і сіножаті. Дуже загрожене село Димне. В Ляхівцях вода ушкодила телефонічні стовпи. Вода в ріці Стрий в Жидачеві сягає до 3.40 м. У Миколаєві вода в Дністрі піднеслася на 3.10 м. та затопила поля в селах Млинівці і Дмохівці біля Журавна.

ПОНАД 300 МОРҐІВ ПІД ВОДОЮ.

У товмацькім повіті вода в Дністрі далі підноситься і осягнула вже в с. Нижневі 3.90 понад нормальних стан. У Довгім та Стриганцях затопив Дністер понад 300 моргів поля і 16 хат у Довгім. Населення виселено.

Тисьмениця під Станиславовом теж виступила з берегів і затопила 20 хат та прибережні поля. Вода в Тисьмениці сягає до 1.75 м. Хвилі Тисьмениці підмулили в центрі міста Борислава міст і тому його негайно розібрано. Гірський потік ушкодив дорогу між Тустановичами і Бориславом.

ЖЕРТВИ В ЛЮДЯХ.

У надвірнянськім повіті хвилі Бистриці викинули на беріг між Пнревом і Молотковичами тіло 21-літнього гуцула Джигіта, родом з Пнева. Хвилі холодної та рвучої ріки вхопили його у свої залізні обійми, коли Джигіт переганяв худобу з пасовиська через міст. Тоді вода зірвала міст і молодий хлопець потонув з худобою. Прибережні поля вода Бистриці теж затопила.

Знову в селі Тудові виловлено у рвучих хвилях Черемоша тіло невідомої старшої жінки, віком біля 55 років.

ГАЛИЧ ПІД ВОДОЮ.

Вода Дністра затопила передмістя Галича. Тому виселено мешканців з домів загрожених повінню. Комунікація в Галичі між залізничою стацією та містом перервана. Вода в Дністрі в с. Колодієві сягає до 3 м. Повінь загрожує селам Тирлів, Сопоти й Острів. Вода залила гостинець, що веде з Галича до Підгаєць і Львова та Журавна.

КОМУНІКАЦІЯ МІЖ КОСОВОМ І КОЛОМИЄЮ ПЕРЕРВАНА.

Повінь у Косівщині знищила дорогу між Коломиєю, Пістинем і Косовом. Тому на цьому відтинку авітобуси припинили їзду. Зате колова комунікація через Заболотів і Рожнів покищо вдержана.

У Долинщині повінь прибирає на силі і стан води в ріках сягає до 3.70 м. В Рожнітові вода залила торговицю, в Новосільцях 40 хат під водою, а в Свариневі 7 хат. Комунікація між цими селами припинена.

РОЗПУЧЛИВІ ВІСТИ.

Повінь лютує далі. Найбільше спустошення спричинила вода в повітах галицькім і жидачівськім, де Дністер розлив свої води в цілій ширині. Пашу доводиться худобі човнами. Населення перестрашене. В холодних хвилях Дністра втопився Лев Черинський, який віз човном пашу худобі. В галицькім повіті біля 300 хат під водою. Комунікація між селами перервана. Стан води в Дністрі між селами Гніздичі і Покровці сягає до 3.72 м.

Величезні простори піль та сіножатей під водою. І так у Суківцях 2.000 моргів під водою, в Жидачеві 350 моргів, у Межиріччі 160 моргів, у Гніздичах 156 моргів, у Березові 125, а в Заболотові 60 моргів. Такі самі спустошення нанесла повінь у жидачівськім повіті. Втрати від знищення мостів сягають понад 200.000 зол.

БОРИСЛАВ, 10. 7. ПАТ. Між Бориславом і Східницею комунікація перервана. Стан води в Стрию сягає понад 3 м. Міст на р. Стрий між Кропивником та Рибниками знищений.

Вода залила дорогу між Бориславом і Східницею. Матеріяльні втрати величезні.

САМБІР, 10. 7. ПАТ. У Самбірщині повінь зростає що хвилини. Вода Дністра заливає все більші і більші простори піль. Шкоди величезні, бо до повені долучилась градова туча, яка винищила геть до тла ярину.

ПЕРЕМИШЛЬ, 10. 7. ПАТ. Вода в Сяні в Перемишлі сягає вже 6 м. Передмістя Вовче та грище „Чувай“ і тартак Ґоліґера під водою. В Сяниччині та Динівщині вода опадає.

—o—

НОВА УМОВА ПРО НЕНАПАД?

ПАРИЖ, 10. 7. ПАТ. „Матен“ повідомляє, що по ратифікації пакту 4-х держав та по іменованні нового французького амбасадора в Римі, премієр Даладіє відвідає Мусолінія. Одночасно „Матен“ повідомляє, що в Римі відбуватимуться переговори між Італією та Югославією з метою заключити умову про ненапад між цими обома державами, взоруючись на підписаній умові між СРСР і державами Малої Антанти.

КОНКОРДАТ МІЖ ВАТИКАНОМ І НІМЕЧЧИНОЮ.

ЧІТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, ПАТ. У Суботу, 8. липня ц. р. кардинал Пачеллі, державний секретар і віцеканцлер Папен підписали конкордат між Ватиканом і Німеччиною.

БЕРЛІН, ПАТ. По підписанню конкордату Гітлер зложив таку заяву: Конкордат дає гарантію, що німецькі громадяни римо-кат. обряду без застереження співпрацюватимуть з націонал-соціялістичною державою. І тому Гітлер: 1) негайно скасував заказ творити такі організації, що їх передбачує конкордат і які розвязано без приказу нім. уряду; 2) цофнув усі примусові розпорядки проти духовенства і провідників католицьких організацій.

ПРЕМІЄР ҐЕМБЕШ У ВІДНІ.

ВІДЕНЬ, 10. 7. ПАТ. Премієр Мадярщини Ґембеш прибув учора до Відня, де на стації повитав його канцлер Дольфус з членами уряду і мадярський посол. Оба державні мужі відбули довшу конференцію.

БУДАПЕШТ, 10. 7. ПАТ. Метою поїздки прем. Ґембеша до Відня є обговорити пекучі господарські питання обох держав та питання, обговорювані на льондонській конференції. Одночасно оба державні мужі обговорювали політичне положення в середущій та східній Европі.

„Пестер Льойд“ заперечує вісткам, начеб то у Відні дискутовано над проектом персональної та господарської унії обох держав і реституцією монархії.

КОНФЕРЕНЦІЯ ДЕРЖАВ „ЗОЛОТОГО БЛЬОКУ“.

ПАРИЖ, 10. 7. ПАТ. Вже відбулося друге засідання конференції директорів емісійних банків тих держав, які залишились вірними золотій валюті. По засіданню гостив у т. зв. золотій галерії Французького Банку президент Французького Банку Море членів конференції. На гостину запрошено теж визначних французьких фінансистів та президента Банку Міжнародніх Виплат американця Фразера. Опісля оголошено комунікат, який каже, що заступлені представники держав, вірних золотій валюті, порозумілись, яким робом удержати надалі паритет своїх валют. Одночасно комунікат розвіває недовіря до валют зі золотовим підкладом, яке зросло по невдачах господарської конференції в Льондоні.

НАГЛИЙ СУД У СЯНОЦІ.

Ще цього тижня відбудеться наглий суд у Сяноці над Теодором Бобиком, селянином з Голоська за грабіжу старушки Кат. Біласової. Він зустрінувши в суботу 8. липня ц. р. К. Біласову за селом, зажадав від неї грошей. Коли ж їх не одержав, закинув Біласовій мішок на голову, відобрав 10 дол. та 50 зол., які старушка заховала на грудях і кинув її до води. На крик потопаючої надбігло двох селян і К. Біласову врятували. Грабіжника арештувала поліція і відставила до Сянока. Гроші відобрано.

ПОВОРОТ ПРЕМ. ЄНДЖЕЄВИЧА.

В суботу 8. липня ц. р. премієр Єнджеєвич повернув літаком з відпустки з Румунії. На летунському майдані в Скнилові відбув премієр Єнджеєвич конференцію з львівським воєводою Беліна-Пражмовським, а опісля відлетів літаком до Варшави.

ДОЛЯР.

В суботу 8. липня ц. р. пополудні плачено на чорній біржі у Львові за доляра по 5.98 зол. Вполудне філія Польського Банку у Львові платила за доляр 6.10 до 6.12 зол. За золотого доляра платили 9.40 зол.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ 2:3 (1:2).

Чорно-червоні грали в полі дуже добре і мали через дві третих змагань замітну перевагу. Напад не використав багато догідних ситуацій, але в полі комбінував знаменито. Перевагу завдячує Україна помочі, кова мала свій найліпший день у цім році і раз-у-раз підтра засичувала напад прецизними поданнями. Бутель II. заслугує на спеціяльну похвалу. Оборона Миськів-Олійник грала добре. Бутель I. не поносить вини у пропущених воротах. Ворота для України добули Магоцький з подання Кльоша і Воробець з подання Магоцького.

Видців 700. Суддя п. Саварин.

УКРАЇНА II. — ЛЕХІЯ II. 1:2 (0:1).

МИСТЕЦТВА ЛІҐИ.

ВАРШАВА. Варшавянка — Погонь 1:1 (1:1).
ЛОДЗЬ. Леґія — ЛКС 4:0.
КРАКІВ. Гарбарня — Подгуже 1:0 (1:0).
КРАКІВ. Краковія — Рух 2:0 (1:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЧЕРНІВЦІ. Львів — Чернівці 5:3 (3:2).
ВІДЕНЬ. Австрія — Ювентус 2:1. Змагання за чашу Сер. Европи.

З природи й техніки.

НОВЕ ЧИСЛО „ТЕХНІЧНИХ ВІСТЕЙ“.

В 4. числі „Технічних Вістей“, органу Українського Технічного Товариства у Львові, що вийшло 1. липня ц. р., подибуємо цікаву статтю інж. Ю. Крохмалюка „З історії цукроварської промисловости на західньо-українських землях“. Довідуємося з неї, що першу на всіх українських землях цукроварню заснував ще в 1823 р. Теодор Морозовський у Пузниках товмацького повіту; після цієї цукроварні повстають три роки пізніше: перша цукроварня на Великій Україні в Трощині подільської губернії, в Соколівці бережанського повіту та в Колодіївці станиславівського повіту. З 19 цукроварень, заснованих у Східній Галичині в XIX. віці, не лишилася досі віодна. А були вони м. і. в Білому Камені та Вільшаниці (в Золочівщині), Грималові, Збаражі, Кривчицях і Чорнушовичах (у Львівщині), Кошилівцях і Устю Епископськім (у Заліщиччині). Зате працюють нині в Східній Галичині дві цукроварні, засновані вже в XX. віці, а саме в Ходорові (зал. 1912 р., працює від 1920 р.) та в Городенці (зал. 1926 р.). На північно-західних українських землях маємо нині 11 цукроварень. Важніші з них є в Мизочі (Здолбунівщина), Бабині та Шпанові (Рівенщина), Вожучині-Михайлові та Раївці (Холмщина). У іншій статті описує інж. І. І. Ортинський пробу добувати ропу гірничим способом, себто при помочі шахт і хідників, а не при помочі свердлових отворів, пробу переведену в Шимбарку біля Горлиць, як доповнення експльоатації свердловими отворами. Імовірно гірничий спосіб добування ропи стане в нас на Підкарпаттю незабаром актуальний. Черговий опис водопроводів у селі Волощина підгаєцького повіту такий цікавий, що ми подаємо його далі в цілости без змін. Далі ідуть реферати технічних праць та огляди (науково-технічний, технічно-господарський та організаційно-технічний). Як додаток до „Технічних Вістей“ прикладене 6. звідомлення з діяльности Українського Технічного Товариства у Львові.

ВОДОПРОВОДИ, КУПАЛЬНЯ І ЕЛЄКТРИЧНЕ ОСВІТЛЕННЯ В СЕЛІ ВОЛОЩИНА ПІДГАЄЦЬКОГО ПОВІТУ.

Істнування водопроводу в якомунебудь з наших сіл це настільки рідке й відрадне явище, що слід його вписати і дещо ближче обговорити. Користуючися даними, які на прохання редакції „Технічних Вістей“ надіслав п. Корнель Осадца, начальник громади Волощина і рівночасно будівничий водопроводів у цьому селі, та на основі мапки, зладженої п. К. Осадцою, подаємо опис цього водопроводу.

Село Волощина підгаєцького повіту лежить на східньому березі Золотої Липи. Долішня частина села розложена на рівнині вздовж улиці в невеликому віддаленню і рівнобіжно до ріки. Завдяки низькому положенню над рікою має ця частина села подостатком доброї води в неглибоких верчених і мурованих криницях. Всіх криниць є в цій частині села 21.

Друга частина села розложилася вздовж двох майже рівнобіжних до себе вулиць на збочі горба, що підноситься в напрямі на схід. Через високе положення терпіла ця частина села на брак води, бо верченим можна було досягнути воду щойно в глибині 60 метрів. Отже треба було довозити воду під гору з ріки, віддаленої біля 2 кільометри. В 1910 р. побудувала громада за почином і під проводом тодішнього начальника громади Івана Осадци (батька Корнеля) першу частину вищого водопроводу.

При джерелі І., якого рівень вищий від найвище положеного господарства і яке дає біля 6 літрів води на мінуту, збудували бетоновий збірник поємности 52 шестистінних метрів і потягнули на долину вздовж північної вулиці водопровід, довгий на 1250 метрів. Отже тискення у водопроводі викликане високим положенням збірника. Для південної вулиці не вистарчало води з цього джерела. Будова коштувала 4.000 австр. корон (без земних робіт); кошти будови були розложені на господарів, відповідно до їхньої заможности: найбагатший господар заплатив 240 австр. корон, найменш заможній 60 корон. На будову цього водопроводу село не дістало ніякої субвенції. Всі кошти були сплачені за один рік.

В 1930 р. приступила громада за почином п. Корнеля Осадци до будови другої частини водопроводу. При джерелі II., яке дає 75 літрів води на мінуту, збудували бетоновий збірник поємности 55 шестистінних метрів і потягнули південною вулицею другий водопровід, довгий на 1350 метрів, злучуючи його в долішній частині села з першим водопроводом так, що ціла водопровідна система творить петлю, довгу на 2,5 кільометра. Будова другої частини водопроводу тревала 2 місяці й коштувала 6.500 зол. без земних робіт, які громадяни виконали даром. На цю будову дістала громада від Повітового Виділу субвенцію 2.500 зол. в готівці та 750 зол. в матеріялах. Решту коштів розложено на поодиноких господарів, відповідно до маєткового стану кожнього (20 до 80 зол.).

Цілий водопровід має 79 відгалужень (випустів) до господарських загород. Користає з нього коло 100 господарств. Оба збірники містять 107 шестистінних метрів води, оба джерела дають 81 літрів води на мінуту, кожне господарство може зужити коло 1000 літрів води на добу.

Ріжниця висоти між збірниками та найнижчою точкою водопроводу має 65 метрів. Вода витрискує в найнижчому місці водопроводу до висоти 16 метрів. Цей водопровід має для села першорядне значіння, головно на випадок пожежі. Води з водопроводів уживають також в часі посухи для зрошування грядок. Завдяки добрій і здоровій воді не трапляються в селі ніколи епідемії.

На бажання населення побудовано в 1931 р. купальню коштом 4.200 зол., яку прилучено до водопроводу. Купальня має роздягальню, 5 кабін з натрисками (тушами) і одну ванну. Воду нагрівають спеціяльним кітлом. Населення радо вживає купелів.

Вкінці запроваджує село Волощина електричне освітлення. Енергію має постачати млин у сусіднім селі. Електрифікація села має бути переведена до кінця 1933.

Проєкт обох частин водопроводу і саму будову виконав п. К. Осадца, з фаху коваль і криничник; фахову освіту придбав собі виключно практично, до фахових технічних шкіл не ходив. („Техн. Вісти“).

ПРИРОДНИЧИЙ МУЗЕЙ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

Згаданий музей (при вул. Чарнецького 24, II. пов.) зростає безупинно в скорому темпі. В 1927 р. містився добре в 2 салях, а нині йому в сімох уже за тісно. Розміщення матеріялу таке: І. саля — мінеральогія, II. саля — геольогія, III. саля — ділювій, IV. саля — жива природа, V. саля — технольогія, VI. саля — канцелярія і робітня, VII. саля — магазин.

Найбільшою популярністю тішаться мінеральогічні та геольогічні збірки, які зростають і є інстальовані головно коштом і працею наших інжинірів і промисловців. Саля мінеральогії вже впорядкована, а матеріял розложений у 11 спеціяльних ґабльотах. Тепер інсталюють салю геольогії та технольогії. Фундаторами ґабльот є: д-р Озаркевич Л., інж. Рижевський В., Сасик Ю., Союз українських бруттовців „Підойма“; Терлецький Г., Терлецький Р., Члени Українського Технічного Товариства з Борислава, інж. Телятинський В. (від Кружка українських студ. гірн. „Каменярі“).

Рівночасно зростає кількість експонатів. У минулому місяці прийшла від інж. М. Скрипника зі Суматри збірка золотих руд (5 скринок), а від інж. Л. Лісковацького з Погожниць збірка фосілій і скамін. Присилку збірки руд заповів інж. Молчко Т. з Югославії. Побіч загальної мінеральогії та геольогії йде збірка та розподіл зразків зібраних на українських землях. Інші відділи вже частинно заінстальовані коштом: д-ра М. Гришака, „Маслосоюзу“ і д-ра М. Панчишина.

Управа Музею: д-р Ю. Полянський і Е. Чайковський. Співробітники: інж. С. Пастернак (геольогія і мінеральогія), Д. Занько, В. Лазорко і Л. Ольшанський (ентомольогія) та А. Пясецький (лісова ботаніка).

(„Технічні Вісти“). А. Л.

НОВИНКИ

— **Англія очима статистика.** Є в Англії „Товариство прихильників статистики“, що підраховує ріжні прояви життя. Із останньої праці, виданої ним, довідуємося, що в Англії що 3 хвилини хтось жениться та виходить замуж; що хвилини родиться троє дітей, що хвилини фабрики випускають на ринок 160 пар камашів і дамських півчеревиків і 20 парасолів, що хвилини викурюють англійці 30.000 папіросок і зуживають 48.000 сірників. Що години виходить нова книжка, що 6 годин 20 нових авт; щодня 40 мільйонів англійців зїдає 12 міл. яєць, 500.000 штук рогатої худоби і випиває 25 міліярдів півлітрів пива. Щонеділі 1.500.000 англійців є у церкві, 1.800.000 у кіні, 350.000 грає ґольфа, 400 тисяч у теніса і 1.500.000 їде на прохід автом. Усі інші, що не входять у недільну статистику — сидять тоді дома, пють чай, відпочивають або співають релігійні пісні.

— **23.000 самогубств в Америці за один рік.** За останній 1932 рік 23.000 людей в Америці відобрало собі життя. Є це великий приріст понад попередній рік, коли було таких 20.088 випадків. Приріст приписують теперішній фінансовій скруті. Ці обчислення подає Фридрих Гофман, що займається статистикою для одного асекураційного журналу. Зпоміж ріжних цифр, зібраних ним, впадає в очі факт, що найбільше випадків самогубства припадає на особи розведені. Найменше самогубців є між жонатими. Цікаве, що найбільш самогубств трапляється не на Сході Америки, але на Заході, над берегами Тихого Океану. Цього ніяк не може пояснити проф. Гофман, бо тамта околиця належить до найздоровіших в Америці. З великих міст найменше число самогубств має місто Трой, в стейті Ню Йорк. Процентово найбільше число самогубців має Льос Анджельос, а числено Нюйорк, процентово найменше Шикаґо, може бути тому, що там трапляється найбільше насильних смертей.

— **Погоня за бочками з пива.** Продукція пива і попит за ним в Америці не йдуть в парі з кількістю бочок, потрібних для достави від часу скасування заборони продажі пива. Тому бровари платять добру ціну за відшукання старих бочок з пива, коли хто лише дасть знати про відкриту бочку. Зорґанізувалася в Ню Йорку тепер ватага людей з підземелля, що хоче змонополізувати в своїх руках уживані бочки з пивом. Одначе замісць шукати за дійсно загубленими бочками, вони починають шукати способів викрадати свіжі бочки і продавати броварам за старі.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

НИВА, місячник, присвячений церковним і суспільним справам. ч. 6—7. Рік XXVIII. Львів, червень-липень 1933 р. Зміст: 150 літ у службі Церкві з народом; Аскеза у світлі христ. фільософії; Десятиліття В. Н. Товариства; Найновіша вчена „версія“ про Христове воскресення; Дещо зі священичої традиції; Всячина.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД, місячник ч. 5. Рік І. Черкаси, червень 1933 р. Зміст: І. Франко: Каменярі; Десятий чорт; Байки; Соловки — пекло на землі; І. Франко: Вперед!; Будьмо заможні; Українські справи за границею.

ДЗВОНИ, літературно-науковий місячник. Ч. 6-7. Львів, червень—липень 1933 р. Зміст: Поклін; Зі споминів; Моїй доні; Евелін; Слів голубих; Самко Птаха; Вдивлянь; Хвилина задуми; Творча сила позитивних ідей; Універсалізм Церкви, нація і всесвітній мир; Рецензії; Хроніка.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.